

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 1 ГОДИНА XVI 2007 г.

ЦЕНА 0,50 ЛВ.

В БРОЯ

ТОП 10 НА
РЕЛИГИОЗНИТЕ
СЪБИТИЯ ПРЕЗ
2006 ГОДИНА

Четете на стр. 2

НЕ СТЕ САМИ

Като индивидуални личности не можем да останем безучастни към страданието на хората. Не можем да останем безучастни и като църква.

Ако ние сме дъси вкъщи, над нашите медицински сестри в Либия висят заплахата на смъртта. Като църква най-напред можем да изразим солидарността си с тях. Да се включим в кампанията, подетата от българското общество. Но ние разполагаме с нещо много по-действено, което убягва от очите на политиците. Можем да използваме това мощно оръжие - молитвата.

Тази национална трагедия ни напомня много неща и в нашия собствен живот. Всички живеем под смъртно наказание, от което Бог не се бабви да ни освободи. Но в случая ни се иска просто да сме хора, изразяващи съпричастност, без да вадим дивиденди и да го свързваме с религиозните ни примери. Защото страданието по земята е толкова голямо, че понякога не ни стига логиката на нашата вяра. Можем единствено да сведем глави и да се доверим на нейното тайнство. ХМ

Достойни за името, което носим

Скъпи приятели, братя и сестри, младежи и деца, приемете моя братски поздрав по случай настъпването на Новата 2007 г.!

когато се докосват до нещо, съвсем непознато за тях.

Уверен съм, че през 2007 г. много неща ще се променят около нас и в самите нас. Светът ще продължи да се вписва във все по-ясно очертаващата се рамка на последните събития, предсказани в пророческите вестии на Библията. По самите нас ще се забелязват все по-ясно белезите на времето. Усещането, че преходността е неотделима част от нашето битие, ще ни напомня, че вечността е все още в мечтите ни и младостта и здравето са сигурни само в Божиите непохватими обещания.

Но това е непроменен закон, докато Исус не приключи историята на греха при Второто си идване. Ние като адвентисти знаем тази истина и я приемаме чрез вяра.

Има нещо обаче, върху което не би трябвало да позволим нито на времето, нито на

обстоятелствата да поставят белега на преходността. Това е нашето име „адвентисти“ - очакващи.

Според Христовата заръка ние сме Негови свидетели и представители на земята. Не само името ни говори, че сме в очакване. Нашият живот е най-силното свидетелство в полза на Христовата кауза. Телата ни могат да се поогънат под тежестта на годините, но характерите ни трябва да останат стабилни. Косите ни могат да побелеят, но нашето поведение на християни трябва да запази полъха на Христовото променящо докосване. Лицата ни могат да загубят от красотата си, но очите ни трябва да продължат да излъчват надежда, оптимизъм и веграта ни увереност и доверие в Неговите обещания.

Ние сме адвентисти и очакването на нашият идващ Спасител може и трябва да направи вестта ни мощен

глас, който да събуди спящите, да достигне загубените, да насърчи обезсърчените, да изправи падналите, да обърне заблудените, да вдъхне кураж на отчаяните, да призове към покаяние грешните и да призови прави пътеки за идващия Спасител.

Това е нашата мисия. И тя е неразривно свързана с името ни.

Искрено вярвам, че 2007 г. ще бъде време, в което църквата ни не ще позволи на нищо, нито на земна, нито на небесна сила и влияние да намалят увереността ни и куража ни да живеем като адвентисти, да работим като очакващи Господаря си, да проповядваме като посланици на Небесния цар и да стоим на вечната основа на Божието Слово.

Призовавам нашите възрастни братя и сестри да отправят непрестанна молитва за църквата. Моля се мъжете и жените в зряла възраст да са на поста си като един

завладяващ пример на вяроност. Обръщам се към младежите и ги насърчавам да впрегнат онази мощна енергия, която носят в себе си, за каузата на Евангелието. Вие можете повече и имате силата да направите „очакването“ желана и приоритетна цел в живота на много хора в този свят. А на малките приятели казвам: „Исус ви очаква и иска да ви подари една хубава и радостна година. Приемете Го в сърцата си и Му позволете да ви забележи в онзи красив свят, който ние, родителите, не можем да ви създадем, въпреки че ви обичаме.“

Нека всички пазим името, което носим, и бъдем верни на мисията, която ни е поверена.

Бог да бъде с всички нас и щастлива Нова 2007 година! Моята молитва е да се изпълнят за нас благословенията, обещани във Второзаконие 28:1-13.

Ваши брат в Христа
- Никола Левтеров

Практикуващите вяра и европейският съюз

„Чувствате ли се европеец?“

питаха вестниците на 1 януари. „С какво ще промени живота ми Европейският съюз?“ - се обсъждаше в чатовите. Вървя по улицата - нито сивият асфалт, нито ежедневната ми програма, нито нещо в усещанията ми се е променило. Няма я дори онази витаеща във въздуха свобода, очакването на нещо ново, както беше в ученическите ми години след 9 ноември 1989 г. Но, крачейки по улицата в първия ден на Европейския съюз, ме вълнуваше още един въпрос: „Какво да очаквам като вярващ човек? Носи ли съюзът промяна на „практикуващите“ - както там наричат сериозните вярващи?“

В момента в държавите от ЕС текат два паралелни и противоположни процеса по отношение на религията. Свободата на словото и религиозната свобода се връщат отново в центъра на обществения дебат. Проблемът не е вече толкова политически, колкото културен и граждански. Вече нещата не се свеждат до това, дали правителството се стреми да ограничи свободата на словото, или да погълне религията в системата на държавната идеология. По-скоро въпросите, които измъчват западното общество, са: докъде трябва да се простират границите на свободното изразяване, колко толерантност и плурализъм може да понесе едно общество, трябва ли произтичащият от християнската религия морал да бъде обличан в закони?

От една страна, резултатът от този дебат се трансформира в очевиден импулс за разкъсване или разхлабване на малкото оставащи „официални“ връзки между църква и държава.

Продължава на стр. 4

През изминалата година подобни плакати често можеха да бъдат видени по улиците на двете нови европейски столици. В повечето случаи обаче хората, крачейки забързано към ежедневните си занимания, не им обръщаха никакво внимание.

